

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENAT

LEGE

privind utilizarea, conservarea și protecția solului

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1 - Prezenta lege reglementează activitățile privind utilizarea, conservarea, ameliorarea, evaluarea capacității bioproductive, bonitatea economică, protecția solului și monitorizarea integrată a calității solului, în contextul politicilor sectoriale pentru asigurarea utilizării durabile a acestei resurse naturale neregenerabile.

Art. 2 - (1) Obiectivul acestei legi îl constituie stabilirea cadrului unitar de măsuri și acțiuni pentru:

a) prevenirea degradării solului și a eventualelor schimbări dăunătoare calității acestuia, în scopul evitării dereglărilor/modificării funcțiilor lui ecologice, și a conservării patrimoniului pedologic și arheologic;

b) conservare funcțiilor culturale, energetice, socio-economice ale solului în scopul utilizării sale durabile;

c) restaurarea și refacerea terenurilor afectate de degradare ca urmare a eroziunii, a scăderii conținutului de materie organică și elemente nutritive, reducerea biodiversității, compactării, acidifierii, salinizării, deșertificării, alunecărilor de teren și de poluare cu substanțe chimice periculoase, radioactive, biologice, inclusiv microorganisme de tipul virusurilor și bacteriilor periculoase;

d) reducerea suprafeței terenurilor scoase din circuitul agricol sau din alte categorii de folosință neagricole prin optimizarea utilizării la maximum a suprafețelor aprobate prin planurile urbanistice.

(2) Obiectivul prevăzut la alin.(1) se realizează prin:

a) cunoașterea sistematică, permanentă, detaliată, cantitativă și calitativă a solurilor, ca resursă naturală neregenerabilă la nivelul fiecărei parcele cadastrale;

b) asigurarea conservării, ameliorării și protecției solului;

c) asigurarea organizării și funcționării corespunzătoare a sistemului național de monitorizare a calității solului;

d) monitorizarea evoluției stării de calitate a solului prin bonitatea economică a acestuia;

e) identificarea zonelor de risc natural și/sau antropic la deșertificare, eroziune, compactare, salinizare, acidifiere, scăderea conținutului în materie organică și elemente nutritive, reducerea biodiversității, alunecări de teren și poluări, în vederea reducerii acestora;

f) identificarea zonelor de risc la alunecări de teren pe baza studiilor pedologice și a hărților de risc și hazard existente;

g) bilanțul elementelor nutritive, al materiei organice și al reacției din sol în vederea stabilirii dozelor optime de îngrășăminte și amendamente pentru toți utilizatorii de teren, la nivel de parcelă, în conformitate cu prevederile legale.

Art. 3 – În sensul prezentei legi, termenii și expresiile utilizate au semnificația prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

Art. 4 – (1) Prevederile prezentei legi se aplică terenurilor deținute sau utilizate în baza unui titlu valabil, indiferent de categoria de folosință a terenului, de proprietar sau de utilizator.

(2) Prevederile prezentei legi nu se aplică terenurilor afectate de degradare în urma activităților desfășurate de structurile componente ale sistemului de apărare și securitate națională în domeniu, cărora li se aplică prevederile legislației în domeniu.

Art. 5 – Principiile care stau la baza utilizării, conservării și protecției solului au în vedere:

a) rolul solului, ca parte componentă a mediului, factor vital al ecosistemelor terestre, resursă naturală fundamentală;

b) importanța solului, ca mediu de viață pentru om, plante și animale, pentru conservarea biodiversității și a rezervei genetice prezente în sol;

c) asigurarea, în prezent și în viitor, a securității alimentare;

d) asigurarea pe termen lung a unui aport optim și semnificativ al agriculturii, silviculturii și al altor ramuri socio-economice care utilizează solul, la produsul intern brut;

e) menținerea, ameliorarea calității solului, prevenirea degradării solului, stoparea deșertificării, înlăturarea poluanților care periclitează calitatea solului, restaurarea, reabilitarea, curățirea, remedierea și reconstrucția ecologică a terenurilor poluate;

f) protecția multifuncționalității solului, ecologică - economică - socială, menținerea, îmbunătățirea și conservarea biodiversității acestuia;

g) dezvoltarea spațiului rural în scopul utilizării durabile a terenurilor;

h) asigurarea nemijlocită a participării și a sprijinului din partea statului, a societății civile, a operatorilor economici și a fiecărui cetățean la elaborarea și aplicarea măsurilor și acțiunilor cu privire la modul de utilizare, conservare și protecție a solului;

i) stimularea participării directe, cu aport propriu, a proprietarilor cu orice titlu valabil și a utilizatorilor de terenuri la elaborarea și implementarea măsurilor și acțiunilor privind modul de utilizare, conservare și protecție a solului;

j) elaborarea programelor, planurilor și acțiunilor de interes național, regional și local privind utilizarea, conservarea și protecția solului la care statul are rolul de inițiator;

k) elaborarea programelor, planurilor și măsurilor de protecție, prevenire și reducere a efectelor negative asupra solului la nivel național, regional și local;

l) identificarea activităților antropice cu efecte negative asupra solului și a zonelor de risc natural;

m) elaborarea politicilor de amenajare și utilizare a teritoriului, ținând seama de necesitatea protejării proprietăților și a funcțiilor solului;

n) crearea sistemului instituțional necesar pentru utilizarea, conservarea și protecția solului și asigurarea personalului de specialitate;

o) educarea și conștientizarea societății civile în problemele de utilizare, conservare și protecție a solului pentru protejarea sănătății umane și asigurarea dezvoltării durabile;

p) dezvoltarea colaborării internaționale pentru asigurarea realizării programelor naționale de utilizare, conservare și protecție a solului la standarde tehnico-economice și ecologice;

q) armonizarea legislației privind utilizarea, conservarea și protecția solului cu reglementările Uniunii Europene.

Art. 6. (1) Utilizarea, conservarea și protecția solului prin măsuri specifice, în sensul prezentei legi, constituie obligații ale autorităților administrației publice centrale și locale și ale persoanelor fizice și persoanelor juridice care dețin sau utilizează cu orice titlu valabil terenurile.

(2) Monitorizarea calității solului constituie obligația autorităților publice centrale, regionale și locale, precum și a persoanelor juridice care dețin sau utilizează terenurile agricole și silvice cu orice titlu valabil.

Art. 7. - Statul garantează persoanelor fizice și persoanelor juridice următoarele:

a) accesul la informații privind solul, cu respectarea condițiilor de confidențialitate prevăzute de legislația în vigoare;

b) dreptul de asociere în organizații pentru utilizare, conservare, monitorizare și protecție a solului;

c) dreptul de a fi consultați și de a participa efectiv la luarea deciziilor cu privire la elaborarea și dezvoltarea politicilor și legislației privind solul, emiterea actelor de reglementare în domeniu, elaborarea planurilor și programelor, în conformitate cu reglementările în vigoare;

d) dreptul de a se adresa, direct sau prin intermediul organizațiilor societății civile, autorităților administrației publice centrale, regionale, locale sau judecătorești în probleme de utilizare, conservare și protecție a solului;

e) dreptul la despăgubire pentru prejudiciul suferit, dovedit și evaluat potrivit prevederilor prezentei legi;

f) efectuarea calculului valorilor despăgubirilor de către evaluatorii/experti funciari - imobiliari pe baza metodelor de evaluare atestate în baza Ghidului evaluatorului funciar din România și a standardelor internaționale în vigoare.

CAPITOLUL II STRUCTURI ORGANIZATORICE SPECIALIZATE

Art. 8. - Atribuțiile și obligațiile la nivel central și teritorial în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului, în care utilizarea, administrarea, conservarea și protecția solului sunt elemente esențiale de lucru și revin autorității publice centrale din domeniul amenajării teritoriului și urbanismului.

Art.9. - (1) Atribuțiile și obligațiile la nivel central privind implementarea politicii naționale referitoare la modul de utilizare, administrare, conservare și protecție a solului revin autorității publice centrale pentru agricultură și dezvoltare rurală.

(2) Atribuțiile și obligațiile care revin autorității publice centrale pentru agricultură și dezvoltare rurală se realizează în teritoriu prin instituțiile specializate centrale și locale:

a) Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Pedologie, Agrochimie și Protecția Mediului, denumit în continuare *ICPA București*, cu personalitate juridică, în subordinea autorității publice centrale care răspunde de cercetare;

b) oficiile de studii pedologice și agrochimice județene, denumite în continuare *OSPA*, cu personalitate juridică, în coordonarea științifică a *ICPA București*.

(3) Serviciile tehnice ale autorității publice centrale pentru agricultură și dezvoltare rurală, *ICPA București* și *OSPA* au următoarele atribuții generale:

a) realizează/reactualizează banca de date pedologice și agrochimice la nivel național și actualizează cartările pedologice existente atât pe suport de hârtie cât și pe suport digital;

b) elaborează studii pedologice și agrochimice, realizează și reactualizează sistemele județene de monitorizare sol-teren pentru agricultură;

c) asigură preluarea și/sau reactualizarea studiilor pedologice și a sistemelor județene de monitorizare sol-teren;

d) elaborează statistici și propuneri de programe privind reabilitarea, refacerea și amendarea solurilor în vederea îmbunătățirii calității acestora și realizează estimări bugetare pentru implementarea lor;

e) realizează și asigură funcționarea sistemului național de supraveghere, evaluare, prognoze și avertizare privind efectele ecologice și economice ale solului;

f) elaborează măsuri, programe și proiecte care să conducă la îmbunătățirea calității mediului, peisajului precum și la sănătatea solului;

g) realizează și asigură funcționarea unui program național de stabilire a clasei de calitate pe baza notei de bonitate pentru toate parcelele agricole indiferent de proprietar și/sau utilizator;

h) analizează propunerile și acordă autorizații privind extinderea planurilor urbanistice;

i) constată și propune măsuri împotriva tuturor persoanelor fizice sau persoanelor juridice care produc daune sau degradează fondul funciar;

j) monitorizează cantitativ și calitativ aplicarea îngrășămintelor minerale și/sau organice precum și a amendamentelor;

k) elaborează proiecte de organizare și sistematizare a terenurilor agricole în cadrul unității administrativ teritoriale, pe care le pun la dispoziția primăriilor și consiliilor locale;

l) urmărește permanent optimizarea exploatațiilor agricole în scopul îmbunătățirii eficienței economice, creșterii producției și îmbunătățirii indicilor de calitate a producțiilor agricole;

m) colaborează cu autoritatea publică centrală în domeniul culturii și patrimoniului național, cu specialiștii sau cu instituțiile delegate de aceasta, în vederea monitorizării și protejării terenurilor cu patrimoniu arheologic.

(4) Finanțarea cheltuielilor pentru activitățile prevăzute la alin. (3) se asigură de la bugetul de stat și din venituri proprii.

CAPITOLUL III
IDENTIFICAREA, INVESTIGAREA ȘI EVALUAREA TERENURILOR DEGRADATE
SAU CONTAMINATE

Secțiunea 1

Identificarea, investigarea și evaluarea zonelor de risc natural și a terenurilor degradate

Art.10. – (1) Autoritățile publice centrale competente, prin unitățile aflate sub autoritate, în coordonare sau în subordine, după caz, identifică zonele de risc la eroziune, scădere a conținutului de materie organică și elemente nutritive, reducere a biodiversității, introducere accidentală de specii noi în sol, precum și modificare a compoziției și a calității solului în urma intervenției deliberate asupra compoziției păturii vegetale ce îl acoperă, compactare, salinizare, acidifiere și deșertificare.

(2) Autoritatea publică centrală pentru agricultură și dezvoltare rurală participă la coordonarea întocmirii și actualizării anuale a bazei de date la nivel național a terenurilor degradate și a zonelor de risc la eroziune, scăderea conținutului de materie organică și elemente nutritive, reducerea biodiversității, compactarea, salinizarea, acidifierea și deșertificarea, în vederea asigurării raportării datelor privind calitatea solului la Agenția Europeană de Mediu, conform legislației în vigoare.

(3) Finanțarea activităților de investigare, evaluare și identificare este asigurată de la bugetul de stat, prin bugetele autorităților care le administrează sau din fonduri externe nerambursabile, prin proiecte aprobate spre finanțare în conformitate cu regulile de implementare a acestor fonduri.

Art. 11 – Instituțiile de specialitate realizează investigarea și evaluarea zonelor de risc natural și/sau antropic și a terenurilor degradate.

Art. 12 - (1) Pentru fiecare zonă de risc natural și/sau antropic identificată se stabilesc perimetrele afectate de procesele prevăzute la art.10, alin.(1).

(2) Pentru fiecare zonă de risc natural și/sau antropic identificată/perimetru degradat se elaborează o documentație specifică cuprinzând următoarele informații:

a) localizarea geografică a zonei de risc natural și/sau antropic/perimetrul degradat;

b) date privind clima și precipitațiile din zonă;

c) date privind biodiversitatea din zonă;

d) date și informații pedologice locale;

e) natura și tipul degradării;

f) cauzele degradării;

g) evaluarea de risc;

h) programe de măsuri de restaurare specifice zonelor de risc natural și/sau antropic identificate;

i) informații privind utilizarea în trecut, prezent și viitor a terenurilor degradate care urmează să constituie subiectul unui program de măsuri de restaurare;

j) obiectivele incluse în programele de măsuri prevăzute la lit. h), restricții impuse în zonele de risc natural și antropic, programe de protecție și de monitorizare necesare;

k) existența unor situri arheologice sau monumente istorice.

(3) Documentația specifică elaborată se depune la OSPA.

(4) Pentru fiecare zonă de risc natural și/sau antropic/perimetru degradat amplasat în aria naturală protejată sau în situl Natura 2000, documentația specifică elaborată respectă restricțiile impuse prin legislația specifică a ariilor naturale protejate și a siturilor Natura 2000.

Art. 13 – Autoritatea publică centrală pentru agricultură și dezvoltare rurală, pe baza analizei documentației specifice prevăzute la art.12, alin.(2), decide acceptarea sau necesitatea completării investigației și a programelor de măsuri de restaurare specifice zonei de risc natural identificate.

Art. 14 – Perimetrele afectate și cele suspectate a fi degradate sunt supuse monitorizării de către autoritatea publică centrală pentru agricultură și dezvoltare rurală.

Art. 15 – (1) În cazul perimetrelor afectate, autoritatea publică centrală pentru agricultură și dezvoltare rurală solicită elaborarea programelor de restaurare și monitorizare necesare.

(2) Proprietarii cu orice titlu valabil sau utilizatorii de terenuri, care se află sub incidența alin.(1), au obligația aplicării măsurilor cuprinse în programele de restaurare și monitorizare.

(3) Rezultatele activității de monitorizare sunt înregistrate și stocate într-o bază de date privind calitatea solului.

(4) Baza de date este coordonată de către autoritatea publică centrală pentru agricultură și dezvoltare rurală prin ICPA București la nivel central, prin OSPA la nivel județean.

(5) Autoritatea publică centrală pentru mediu are acces la baza de date, în vederea asigurării raportării datelor privind calitatea solului la Agenția Europeană de Mediu, conform legislației în vigoare.

Art. 16 – (1) În cazul unui sol afectat de procesele prevăzute la art. 10, alin (1), dacă autoritatea publică centrală pentru agricultură și dezvoltare rurală, în urma efectuării investigațiilor, constată că proprietarii cu orice titlu valabil/administratorii de terenuri sunt responsabili pentru schimbările dăunătoare solului, va impune aplicarea de către aceștia a măsurilor de restaurare specifice zonei de risc natural și/sau antropic identificate și suportarea costurilor de către aceștia.

(2) În cazul unui sol afectat de procesele prevăzute la art.10 alin.(1), dacă autoritățile publice competente, prin instituțiile specializate, în urma efectuării investigațiilor constată că părțile implicate nu sunt responsabile pentru schimbările dăunătoare solului, asigură, prin unitățile sale specializate, măsuri de restaurare specifice zonei de risc natural și/sau antropic identificate, a căror finanțare este asigurată de la bugetul de stat, prin bugetele autorităților care le administrează sau din fonduri externe nerambursabile, prin proiecte aprobate spre finanțare în conformitate cu regulile de implementare a acestor fonduri.

Art. 17 – Metodologia de identificare a zonelor de risc natural și/sau antropic sau a terenurilor degradate, precum și metodologiile de investigare și evaluare de risc fac obiectul unui ghid tehnic, aprobat prin ordin comun al conducătorului autorităților publice centrale pentru mediu și al autorității publice centrale pentru

agricultură și dezvoltare rurală, în termen de 9 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art.18. – (1) Autoritatea publică centrală pentru agricultură și dezvoltare rurală inventariază zonele de risc natural și/sau antropic și întocmește un registru național al terenurilor.

(2) Lista zonelor de risc natural și/sau antropic și Registrul național al terenurilor se aprobă prin ordin comun al conducătorilor autorităților publice centrale competente, la propunerea instituțiilor specializate, în termen de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, și se actualizează anual.

Art. 19 – (1) Autoritatea publică centrală pentru mediu, împreună cu autoritatea publică centrală pentru agricultură și dezvoltare rurală, prin unitățile aflate sub autoritate, în coordonare sau în subordine, după caz, identifică zonele/terenurile poluate cu substanțe chimice, biologice, radioactive și zonele cu alunecări de teren.

(2) Investigarea și evaluarea poluării solului se realizează în conformitate cu legislația specifică în vigoare privind modalitățile de investigare și evaluare a poluării solului și subsolului.

(3) Finanțarea activităților de identificare, investigare și evaluare de risc pentru terenurile poluate istoric/situri orfane și abandonate este asigurată de la bugetul de stat, prin bugetele autorităților care le administrează sau din fonduri externe nerambursabile, prin proiecte aprobate spre finanțare în conformitate cu regulile de implementare a acestor fonduri.

CAPITOLUL IV

RESTAURAREA TERENURILOR DEGRADATE ȘI REFACEREA ECOLOGICĂ A TERENURILOR POLUANTE

Secțiunea 1

Restaurarea terenurilor degradate scoase din folosința agricolă sau silvică

Art. 20 - (1) Autoritățile publice centrale competente stabilesc necesitatea programelor de restaurare a terenurilor degradate prin eroziune, scădere a conținutului de materie organică, reducere a biodiversității, compactare, salinizare, acidifiere, deșertificare, și aprobă proiectele elaborate în acest sens, inclusiv pentru cele amplasate în ariile protejate sau situri Natura 2000 cu respectarea prevederilor legislației specifice acestora.

(2) Autoritățile publice centrale competente, prin unitățile aflate sub autoritate, în coordonare sau în subordine, monitorizează și controlează implementarea programelor de restaurare a terenurilor degradate prin eroziune, scădere a conținutului de materie organică și elemente nutritive, reducerea biodiversității, scădere a fertilității, compactare, salinizare, acidifiere, deșertificare și alunecări de teren, și aprobă proiectele elaborate în acest sens.

(3) Finanțarea activităților de restaurare a terenurilor degradate în toate cazurile se suportă de la bugetul de stat, prin bugetele autorităților care le administrează sau din fonduri externe nerambursabile, prin proiecte aprobate spre finanțare în conformitate cu regulile de implementare a acestor fonduri, în cazul proprietarilor cu orice titlu valabil, utilizatorilor de teren prevăzuți la art.15 alin.(2),

și din surse proprii, în cazul proprietarilor, administratorii de teren cu orice titlu valabil prevăzuți la art.16 alin.(1).

Art. 21 – Metodologiile de restaurare a terenurilor degradate fac obiectul unui ghid tehnic, aprobat prin ordin comun al conducătorului autorității publice centrale pentru mediu și al conducătorului autorității publice pentru agricultură și dezvoltare rurală, în termen de 9 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 22 – (1) Proprietarii și utilizatorii de terenuri cu orice titlu valabil sunt obligați să ia măsurile necesare de restaurare a terenurilor pe toată perioada de exploatare agricolă și silvică, la încheierea procesului de exploatare și la concesionarea/instrăinarea acestora.

(2) Autoritățile publice care dețin în administrare terenuri indiferent de folosință sunt obligate să ia măsuri necesare de restaurare a terenurilor pe toată perioada de deținere și exploatare, concesionare a acestora.

(3) Concesionarii terenurilor utilizate pentru desfășurarea activităților de prospecțiune, explorare și exploatare a resurselor minerale sunt obligați să realizeze restaurarea terenurilor, în conformitate cu legislația specifică în vigoare.

(4) Proprietarii și utilizatorii de terenuri cu orice titlu valabil pe care se desfășoară activități industriale sunt obligați să ia măsuri necesare de restaurare pe toată perioada de desfășurare a activității, la încetarea acesteia și la instrăinarea terenurilor.

(5) Proprietarii și utilizatorii de terenuri cu orice titlu valabil pe care se desfășoară activități economice sunt obligați să depună o garanție financiară pe toată perioada utilizării acestora în vederea refacerii păturii de sol afectat/degradat.

Secțiunea a 2-a **Refacerea ecologică a terenurilor poluate și a terenurilor afectate de alunecările de teren**

Art. 23 - (1) Procedura de refacere ecologică a terenurilor poluate se realizează în conformitate cu legislația specifică în vigoare privind refacerea zonelor în care solul, subsolul și ecosistemele terestre au fost afectate.

(2) Metodologiile de refacere a terenurilor poluate fac obiectul unui ghid tehnic, care se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, prevăzut în legislația specifică în vigoare privind refacerea zonelor în care solul, subsolul și ecosistemele terestre au fost afectate.

(3) În cazul terenurilor poluate cu substanțe chimice, biologice, radioactive, dacă autoritatea competentă pentru protecția mediului, în urma efectuării investigațiilor constată că părțile implicate în procesul de poluare sunt răspunzătoare pentru schimbările dăunătoare solului, asigură aplicarea măsurilor de refacere ecologică a terenului identificat, costurile fiind suportate de poluator.

(4) În cazul unui teren poluat cu substanțe chimice, biologice, radioactive, dacă autoritatea competentă pentru protecția mediului, în urma efectuării investigațiilor constată că părțile implicate în procesul de poluare nu sunt răspunzătoare pentru schimbările dăunătoare solului, asigură aplicarea măsurilor de refacere ecologică a terenului identificat, iar finanțarea acestora este suportată de la bugetul de stat, prin bugetele autorităților care le administrează sau din fonduri

externe nerambursabile, prin proiecte aprobate spre finanțare în conformitate cu regulile de implementare a acestor fonduri.

(5) În cazul unui teren poluat cu substanțe chimice, biologice, radioactive anterior anului privatizării sau datei punerii în circuitul comercial, atât finanțarea lucrărilor/activităților de investigare și evaluare a poluării solului și subsolului, cât și finanțarea lucrărilor/activităților de refacere a calității solului sunt aprobate de la bugetul de stat, prin bugetele autorităților care le administrează sau din fondurile externe nerambursabile, prin proiecte aprobate spre finanțare în conformitate cu regulile de implementare a acestor fonduri.

Art. 24 - Investigarea și refacerea ecologică a terenurilor afectate de alunecările de teren se realizează conform prevederilor legislației specifice în vigoare.

CAPITOLUL V MĂSURI DE UTILIZARE DURABILĂ A SOLULUI

Secțiunea 1

Menținerea funcțiilor solului, prevenirea, reducerea riscurilor de degradare și de poluare a acestuia

Art. 25. - În scopul menținerii funcțiilor solului, prevenirii și limitării riscului asupra sănătății umane și a mediului, pentru zonele de risc natural și/sau antropice identificate, autoritățile publice centrale competente au următoarele atribuții:

- a) stabilesc necesitatea elaborării programelor de măsuri corespunzătoare pentru prevenirea, reducerea riscului și combaterea degradării solului;
- b) elaborează programele de măsuri prevăzute la art.20 alin.(1) prin OSPA;
- c) aprobă programele de măsuri prevăzute la art.20 alin.(1);
- d) monitorizează și controlează aplicarea măsurilor prevăzute în programele de măsuri prevăzute la art. 20 alin. (1);
- e) actualizează și revizuiesc la un interval de 5 ani programele de măsuri prevăzute la art. 20 alin. (1);
- f) identifică, prin unitățile din subordine sau în coordonare, activitățile care utilizează substanțe periculoase ce pot polua solul, prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi;
- g) elaborează lista substanțelor periculoase ce pot polua solul și limitele de concentrații admisibile ale acestora, prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi;
- h) actualizează și revizuiesc la un interval de 5 ani lista menționată la lit.g).

Secțiunea a 2-a

Conștientizarea și participarea publicului, schimbul de informații și alinierea la progresul ethnic

Art. 26 - Autoritățile publice centrale competente promovează schimbul de informații tehnice și de experiență în vederea utilizării durabile a solului și a evaluării riscului de degradare a acestuia, pentru alinierea la progresul tehnic existent în Uniunea Europeană și dezvoltă instrumente de stimulare a conservării solului ca resursă naturală neregenerabilă.

Art. 27 – Autoritățile publice centrale competente și unitățile din subordine sau în coordonare, mediatizează importanța protecției solului și promovează măsuri necesare pentru conștientizarea populației, a operatorilor economici și a tuturor factorilor interesați în scopul utilizării durabile a solului, a conservării acestuia ca resursă naturală neregenerabilă, prin instituțiile de specialitate din subordine sau în coordonare.

Art. 28 – (1) Autoritățile publice centrale competente și instituțiile specializate din subordine sau în coordonare au următoarele atribuții:

a) dezvoltă și modernizează subsistemul național de monitorizare integrată a solului și propune programe pentru reducerea aportului de poluanți proveniți din surse agricole și de management al reziduurilor organice provenite din zootehnie în zone vulnerabile și potențial vulnerabile la poluarea cu nitrați, împreună cu Sistemul național de monitorizare sol-teren pentru agricultură, precum și sol-vegetație forestieră pentru silvicultură;

b) actualizează periodic Programul național de monitorizare sol-teren pentru agricultură și silvicultură;

c) elaborează Strategia Națională pentru Protecția Solului aprobată prin hotărâre a Guvernului, în termen de 2 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi;

d) elaborează și aplică programe pentru dezvoltarea infrastructurii rurale, inclusiv pentru optimizarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare ale amenajărilor viabile din punct de vedere economic, cu respectarea prevederilor prezentei legi;

e) realizează cadrul legislativ privind decopertarea și utilizarea orizontului fertil al solului în vederea înstrăinării și restricționarea/limitarea scoaterii din circuitul agricol a terenurilor cu sol fertil;

f) identifică și delimitează rezervațiile naturale ale solului, corelat cu reglementările stipulate în legislația specifică a ariilor naturale protejate;

g) asigură accesul la informația de mediu și participarea publicului la luarea deciziilor privind utilizarea, conservarea și protecția solului, în condițiile de confidențialitate prevăzute de legislația în vigoare;

h) elaborează și implementează programe prin campanii de conștientizare, informare, educare în domeniul utilizării, conservării și protecției solului;

i) urmărește aplicarea programelor și a măsurilor pentru respectarea obligațiilor care decurg din convențiile internaționale referitoare la conservarea și protecția solului, la care România este parte;

j) colaborează cu organizații și autorități similare din alte țări și reprezintă Guvernul în relațiile internaționale în domeniul utilizării, conservării și protecției solului;

k) formulează propuneri de instrumente economico-financiare de stimulare, reducere sau scutire de taxe, impozite și acordare a altor facilități fiscale, pentru înlocuirea în procesul de producție agricolă și silvică a substanțelor periculoase sau pentru investiții în procese tehnologice și produse care reduc impactul ori riscul de deteriorare a calității solului, precum și pentru aplicarea de măsuri speciale de utilizare, conservare și protecție a solului;

n) promovează programe de măsuri pentru prevenirea, reducerea riscului, combaterea degradării și poluării solului, restaurarea terenurilor degradate și refacerea ecologică a terenurilor poluate și a terenurilor afectate de alunecări de teren și asigură instrumente/mecanisme pentru implementarea acestora;

(2) Autoritatea publică centrală în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale are următoarele atribuții și răspunderi:

a) dezvoltarea și modernizarea sistemului informațional propriu cu informații și date privind evaluarea, prognoza, avertizarea și aplicarea măsurilor de intervenție operativă cu privire la starea solului;

b) identificarea și promovarea programelor de cercetare-dezvoltare în domeniu și a programelor de formare, instruire a personalului calificat pentru supraveghere, analiză, evaluare și control al calității solului;

c) certifică și sprijină dotarea laboratoarelor OSPA județene.

(3) Autoritatea publică centrală pentru mediu, prin unitățile de specialitate în coordonare sau în subordine, după caz, dezvoltă un subsistem de monitorizare a calității mediului geologic, componentă a Sistemului Informațional Integrat de Mediu.

Secțiunea a 2-a

Atribuțiile și răspunderile altor autorități publice centrale și locale

Art. 29 – (1) Autoritățile publice centrale și locale sunt obligate să furnizeze informații la solicitarea autorităților publice centrale competente în vederea exercitării atribuțiilor prevăzute la art. 9.

(2) Sunt exceptate de la prevederile alin.(1) instituțiile din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională.

Art. 30 – Autoritățile publice centrale au următoarele atribuții și răspunderi:

a) să elaboreze politica și strategiile aplicabile în domeniul propriu de activitate, în conformitate cu prevederile prezentei legi;

b) să asigure integrarea politicilor de sol în politicile sectoriale;

c) să elaboreze planuri și programe sectoriale, cu respectarea prevederilor prezentei legi;

d) să asigure, în structura lor organizatorică, structuri cu atribuții în domeniul conservării și protecției solului, încadrate cu personal de specialitate;

e) să elaboreze normele și reglementările specifice domeniului de activitate în ceea ce privește utilizarea, conservarea și protecția solului, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Art. 31 – (1) Autoritatea publică centrală pentru sănătate publică are următoarele obligații și răspunderi:

a) organizează și coordonează activitatea de monitorizare a stării de sănătate a populației în raport cu calitatea solului pe baza datelor și studiilor furnizate de unitățile specializate. și a studiilor efectuate de structurile proprii;

b) participă la elaborarea reglementărilor privind calitatea și igiena solului și la controlul respectării și aplicării acestor prevederi;

c) raportează periodic sau la cerere autorităților publice centrale competente efectele solului degradat sau poluat asupra sănătății populației sau a mediului;

d) elaborează rapoarte sintetice privind starea sănătății în raport cu indicatorii de sănătate care pot fi influențați de calitatea solului, pe baza datelor și studiilor furnizate de autoritățile competente pentru managementul calității solului și a studiilor efectuate de structurile proprii;

e) colaborează la nivel central, regional și local, în asigurarea accesului publicului la informația despre sănătate în raport cu calitatea solului;

f) prin structurile proprii, asigură evaluarea impactului calității solului asupra sănătății populației;

g) elaborează norme și instrucțiuni specifice pentru asigurarea aplicării prevederilor prezentei legi;

h) prin structurile proprii participă la elaborarea componentei de impact asupra sănătății.

Art. 32. – Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor are următoarele obligații și răspunderi:

a) asigură calitatea și siguranța produselor alimentare în raport cu calitatea solului;

b) participă la elaborarea reglementărilor privind calitatea și igiena solului și participă la controlul aplicării acestora.

Art. 33. – (1) Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară are obligația să asigure, prin instituțiile subordonate, înregistrări în registrul cadastral cu privire la starea calității solului.

(2) Pentru fiecare parcelă cadastrală, pe lângă nota de bonitate și clasa de calitate a terenului agricol sau forestier, se înregistrează în evidențele cadastrale și în cartea funciară, dacă este cazul, fenomene și/sau procese cu impact asupra calității solului, restricții de interes public referitoare la anumite utilizări ale terenului.

Art. 34. – Instituțiile publice centrale de apărare, ordine publică și siguranță națională au următoarele atribuții și răspunderi:

a) elaborează norme și instrucțiuni specifice în domeniile lor de activitate, pentru aplicarea prevederilor prezentei legi;

b) supraveghează respectarea de către personalul propriu a normelor de utilizare, conservare și protecție a solului pentru activitățile din zonele de responsabilitate;

c) aplică sancțiuni personalului propriu pentru încălcarea prevederilor prezentei legi în activitățile din zonele de responsabilitate;

d) asigură informarea autorităților publice centrale competente cu privire la accidentele majore de poluare datorate activităților desfășurate de acestea.

e) alocă fonduri pentru finanțarea lucrărilor/activităților de refacere a calității solurilor.

Art. 35 – Autoritatea publică centrală în domeniul educației, cercetării, tineretului și sportului are următoarele atribuții și răspunderi:

a) adaptează planurile și programele de învățământ, la toate nivelurile, în scopul însușirii noțiunilor și principiilor de utilizare, conservare și protecție a solului pentru conștientizarea și instruirea tuturor categoriilor de elevi, pentru formarea specialiștilor în domeniul științelor solului și creșterea gradului de conștientizare a societății civile în acest domeniu;

b) asigură promovarea programelor de cercetare - dezvoltare în domeniul științelor solului;

c) asigură fundamentarea unor programe școlare în scopul extinderii cifrei de școlarizare în învățământul preuniversitar și universitar și înființarea de noi specializări cu caracter pedologic și agrochimic în cadrul instituțiilor de învățământ superior existente.

Art. 36. – (1) Autoritatea publică centrală din domeniul transporturilor are următoarele atribuții și răspunderi:

a) elaborează și aplică programe pentru dezvoltarea infrastructurii de transport, a transporturilor multimodale și a transportului combinat, cu respectarea prevederilor prezentei legi;

b) identifică zonele de risc la alunecări de teren, în zonele de responsabilitate.

(2) Autoritatea publică centrală din domeniul lucrărilor publice și turismului are următoarele atribuții și răspunderi:

a) dezvoltă planuri și programe care materializează politica națională de amenajare a teritoriului și localităților, cu respectarea prevederilor prezentei legi;

b) urmărește protejarea patrimoniului natural, inclusiv prin măsuri impuse unităților care desfășoară activități în domeniul turismului și încurajează aplicarea principiilor ecoturismului;

c) identifică zonele de risc la alunecări de teren, în zonele de responsabilitate.

Art. 37 – (1) Autoritățile administrației publice locale au următoarele atribuții și răspunderi:

a) supraveghează respectarea prevederilor prezentei legi în aplicarea planurilor de amenajare a teritoriului;

b) supraveghează respectarea prevederilor prezentei legi de către operatorii economici prin asigurarea cu personal de specialitate a serviciilor publice de gospodărire comunală;

c) asigură încadrarea cu specialiști în domeniul științelor solului în departamentele de specialitate și structurile organizatorice care prestează servicii în conexiune cu utilizarea, conservarea și protecția solului și colaborează cu autoritățile publice centrale competente și unitățile în subordinea sau în coordonarea acestora, pentru promovarea programelor și proiectelor privind utilizarea, conservarea și protecția solului și utilizarea certificatelor de calitate a solului.

(2) Autoritățile administrației publice locale, pe baza datelor cadastrale prevăzute la art. 33, sunt obligate să întocmească și să țină la zi situația corectă a parcelelor cadastrale cu restricții, cu respectarea legislației specifice ariilor naturale protejate și a restricțiilor siturilor Natura 2000.

Art.38. – Autoritatea publică centrală din domeniul culturii și a patrimoniului național are următoarele atribuții și răspunderi:

a) participă la monitorizarea și protejarea terenurilor cu patrimoniu arheologic;

b) participă la completarea listei zonelor de risc și a registrului național al terenurilor degradate.

Art. 39. – Poliția Română, Jandarmeria Română, poliția locală, Garda Națională de Mediu și Garda forestieră acordă sprijin, în condițiile legii și a competențelor specifice, la solicitarea scrisă a reprezentanților autorităților publice centrale, regionale și locale competente în executarea atribuțiilor specifice.

Secțiunea a 3-a

Procedura de obținere a certificatului privind calitatea solului

Art.40. – (1) Procedura de obținere a certificatului privind calitatea solului reglementează condițiile de solicitare și de emitere a certificatului privind calitatea solului, perioada de valabilitate și modalitatea de revizuire, cuantumul taxei și al tarifelor aferente.

(2) Solicitarea și obținerea certificatului de calitate a solului sunt obligatorii la schimbarea deținătorului de teren/înstrăinarea terenului cu orice titlu valabil, pe care s-au desfășurat următoarele activități:

- a) agricole, silvice și zootehnice existente sau noi;
- b) industriale și economice existente sau noi cu impact semnificativ asupra solului;
- c) activități militare cu impact semnificativ asupra solului.

Art. 41. – (1) Certificatul privind calitatea solului se eliberează de către instituțiile specializate pe baza raportului privind starea de calitate a solului.

(2) Raportul privind starea de calitate a solului se întocmește de instituțiile specializate din subordinea autorității publice centrale pentru agricultură și dezvoltare rurală, iar costurile vor fi suportate de proprietar cu orice titlu valabil, sau, după caz, de utilizatorul terenului.

(3) Raportul privind starea de calitate a solului conține următoarele documente:

- a) istoricul terenului;
- b) buletine de analize pedologice, geochimice și agrochimice;
- c) indicatori de calitate a solului;
- e) existența unor situri arheologice protejate de lege;
- f) existența unor monumente istorice protejate de lege.

Art. 42. – Autoritățile publice centrale competente, prin unitățile din subordine sau aflate în coordonare, informează publicul, prin mass-media, asupra proiectelor și activităților pentru care este necesară eliberarea certificatului privind calitatea solului.

Art. 43. – (1) Utilizarea, conservarea și protecția solului constituie o responsabilitate a persoanelor fizice și persoanelor juridice care dețin sau utilizează, în baza unui titlu valabil, terenurile.

(2) Deținătorii în baza unui titlu valabil, ai terenurilor agricole și silvice, precum și utilizatorii acestora, prin a căror activitate pot cauza schimbări dăunătoare caracteristicilor și funcțiilor solului, au următoarele obligații:

- a) să notifice anual sau, în cazul înstrăinării terenului, să obțină certificatul privind calitatea solului, potrivit prevederilor prezentei legi;
- b) să respecte condițiile privind menținerea calității solului impuse în actele de reglementare emise de autoritățile competente pentru mediu;
- c) să pună la dispoziția organelor de inspecție și control toate informațiile și facilitățile necesare desfășurării activităților acestora;
- d) să îndeplinească, în totalitate și la termen măsurile impuse prin actele de constatare încheiate de persoanele împuternicite cu activități de verificare, inspecție și control;
- e) să asigure prevenirea, reducerea riscului de degradare și combatere a schimbărilor solului, generate de propria lor activitate ori care ar putea fi cauzate de utilizările necorespunzătoare ale terenului, sau de aplicare a unor practici neconforme cu reglementările legale în vigoare;

f) să furnizeze, la solicitarea autorităților publice centrale competente, datele și informațiile pe care le dețin privind utilizarea și calitatea solurilor.

(3) Persoanele juridice au, suplimentar față de obligațiile prevăzute la alin.(2), următoarele obligații:

a) asigură și actualizează permanent evidența privind utilizarea terenurilor deținute printr-un titlu valabil, precum și a calității solurilor conform legislației în vigoare;

b) monitorizează permanent calitatea și caracteristicile solurilor terenului deținut în baza oricărui titlu valabil, pe suprafața căruia s-au desfășurat activități cu impact semnificativ asupra solurilor.

Art. 44. – Persoanele juridice care prospectează, explorează sau exploatează resursele solului sau ale subsolului au obligația de a proteja solul, stabilită prin legislația specifică în vigoare.

CAPITOLUL VII CONTROLUL ȘI INSPECȚIA PRIVIND GOSPODĂRIEA DURABILĂ ȘI CALITATEA SOLULUI

Art.45. – (1) Controlul și inspecția privind gestionarea solurilor se realizează prin personalul împuternicit din cadrul unităților Gărzii Naționale de Mediu.

(2) Procedura de control și inspecție se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(3) Pentru terenurile administrate de instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, cărora le sunt aplicabile prevederi specifice, controlul și inspecția privind gestionarea solurilor se realizează prin personalul propriu împuternicit, în domeniile lor de activitate, conform atribuțiilor stabilite prin lege.

Art.46. – (1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei, pentru persoane fizice și de la 20.000 lei la 50.000 lei pentru persoane juridice, nerespectarea prevederilor art.43 alin.(2) și (3).

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de comisarii Gărzii Naționale de Mediu.

(3) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal, ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin.(1), agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal de constatare a contravenției.

(4) Pentru terenurile administrate de instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se realizează de persoanele împuternicite de acestea.

Art.47. – Contravențiilor prevăzute la art.46 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 48. – Autoritățile publice centrale competente au obligația ca, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, să elaboreze normele

metodologice de aplicare a prezentei legi, pe care le supun spre aprobare Guvernului.

Art.49. – Autoritățile publice centrale competente au obligația ca, în termen de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, să elaboreze strategia națională pentru protecția solului, pe care o supun spre aprobare Guvernului.

Art.51. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2021.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi orice alte dispoziții contrare se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României

**Președintele Camerei Deputaților
Ion-Marcel CIOLACU**

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României

**Președintele Senatului
Călin Constantin Anton Popescu TĂRICEANU**

Definirea termenilor și a expresiilor specifice

Administrarea solului / gestionarea solurilor - ansamblul de politici, măsuri, acțiuni și lucrări privind utilizarea durabilă a solului, conservarea și protecția acestuia ca resursă naturală neregenerabilă, precum și prevenirea și limitarea/minimizarea activităților distructive pentru sol;

Autoritățile publice centrale competente - Ministerul Mediului și Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale;

Avizul/notificarea privind gospodărirea solului - act tehnico-juridic care confirmă deținătorului de teren cu orice titlu că poate să desfășoare pe un teren activități agricole, zootehnice și silvice, act care stabilește condițiile în care se pot desfășura activități de teren;

Bonitatea economică/notă de bonitare - notă (între 0 și 100) care exprimă în mod convențional potențialul relativ de producție al unui teren pentru o anumită plantă cultivată cu o tehnologie standard. Nota este evaluată pe baza caracteristicilor solului și a condițiilor de mediu. Valoarea poate depăși 100 în condiții de irigații;

Certificatul de calitate a solului - act tehnico-juridic care atestă calitatea solului la un moment dat, necesar la înstrăinarea terenurilor pe care s-a desfășurat, se desfășoară sau se vor desfășura activități economice cu impact asupra solului;

Construcția ecologică - procesul de creare artificială a unor ecosisteme în cadrul habitatului uman, în scopul sporirii confortului uman, producerii intensive de alimente sau pentru asigurarea siguranței sale biologice;

Deținătorul de teren - persoană fizică sau persoană juridică care deține în proprietate sau în folosință un teren în baza unui titlu valabil;

Dezvoltarea durabilă - reevaluarea constantă a dialogului om-natură și solidaritatea între generații în procesul evoluției pluridimensionale a societății omenești. Principalele obiective constau în cunoașterea economică, progresul social, protecția mediului și a resurselor naturale;

Distrugerile irecuperabile ale solului - producerea de efecte negative cu rol iremediabil asupra solului;

Echilibrul ecologic - ansamblul stărilor și corelațiilor dintre elementele componente ale unui sistem ecologic, care asigură menținerea structurii, funcționarea și dinamica sa;

Evaluarea - orice metodă utilizată pentru măsurarea, calcularea, modelarea, prognozarea sau estimarea prezenței unui poluant în mediul geologic;

Evaluarea riscului - lucrare elaborată de persoane fizice sau persoane juridice atestate conform legii, prin care se realizează analiza probabilității și gravității principalelor componente ale impactului asupra mediului și se stabilește necesitatea măsurilor de prevenire, intervenție și/sau remediere;

Expertul - persoana fizică sau persoana juridică competentă într-un anumit domeniu, numită de un organ de stat sau de părțile interesate pentru a efectua o expertiză;

Expertii sau organele de investigație - persoane fizice sau persoane juridice care îndeplinesc sarcinile conform prezentei legi, posedă cunoștințele necesare unui expert, atestate de autoritățile publice centrale competente, conform legislației în vigoare, prezintă încredere pentru astfel de sarcini și dispun de echipamentul necesar corespunzător;

Funcțiile solului sunt:

a) funcții culturale/de arhivă:

- istoria naturală și istoria culturală a societății umane;
- mediu cultural pentru populație și activități umane;
- patrimoniu geologic și arheologic;

b) funcții ecologice:

- mediu fizic pentru dezvoltarea și conservarea biodiversității solului;
- mediu fizic pentru populație;
- componentă vitală a ecosistemelor naturale sau antropice;
- mediu pentru descompunere, reglare și restaurare a echilibrului ecologic ca urmare a proprietăților de depozitare, filtrare, tamponare și transformare a substanțelor, nutrienților și, mai ales, de protecție a apei freatică;
- rezervă genetică;
- reglarea compoziției atmosferei și hidrosferei prin participarea la circuitul substanțelor chimice și al apei;
- geotermă, protectoare pentru relief;
- tampon pentru variații bruște de climă, aciditate etc.

c) funcții energetice:

- acumulare de energie chimică și transfer de substanțe și energie între geosfere;
- absorbție și căldură (radiație solară) și propagarea ei în atmosferă;

d) funcții socio-economice:

- sursă de materii prime;
- sursă de cărbune/ materie organică;
- mediu fizic pentru așezări umane, desfășurare a activităților umane socio-economice și infrastructuri ale societății umane necesare - mijloc de producție agricolă și forestieră/ producție de biomasă;
- GIS - Sistem Informațional Geografic.

Gospodărirea solului - ansamblul activităților de utilizare, conservare, protecție a resursei naturale de sol, pentru satisfacerea nevoilor sociale și economice, precum și activitatea de prevenire și combatere a acțiunilor de degradare sau contaminare a solului; activitățile care, printr-un ansamblu de mijloace tehnice și măsuri legislative, economice și administrative, conduc la utilizarea, conservarea/menținerea calității/funcțiilor solului pentru satisfacerea nevoilor sociale și economice și la protecția împotriva poluării acestei resurse naturale, precum și la combaterea acțiunilor distructive ale apelor;

Natura 2000 - rețea europeană de zone naturale protejate care cuprinde un eșantion reprezentativ de specii sălbatice și habitate naturale de interes comunitar;

Perimetrele afectate - areale de terenuri, înregistrate cadastral/stabilite prin acte normative, ale căror soluri sunt afectate de eroziune, scăderea conținutului de materie organică și elemente nutritive, compactare, acidifiere, salinizare, deșertificare, alunecări de teren;

Perimetre poluate:

a) chimic:

- proprietăți imobiliare în care sunt amplasate instalații scoase din uz, precum și alte proprietăți imobiliare în care au fost manipulate substanțe dăunătoare solului sau celorlalte componente ale mediului, tratate, depozitate sau îngropate, deșeuri și/sau reziduuri, respectiv foste terenuri de degajare a deșeurilor și/sau reziduurilor;
- proprietățile imobiliare pe care sunt amplasate instalații scoase din folosință și alte proprietăți imobiliare în care au fost manipulate substanțe dăunătoare solului și mediului înconjurător;

- orice alte areale de terenuri ale căror soluri sunt poluate chimic datorită diverselor activități socio-economice și sunt dăunătoare sănătății, supraviețuirii sau activităților oamenilor ori celorlalte organisme vii;

b) *biologic* - orice arie corespunzătoare unei suprafețe de teren poluată biologic sau pe care a fost sau este amplasată o sursă de poluare biologică;

c) *radioactiv* - areale de terenuri sau proprietăți imobiliare poluate cu substanțe radioactive, datorită diverselor activități socio-economice din cadrul ciclului combustibilului nuclear sau al altor activități de cercetare, industriale, medicale, care folosesc sau generează surse radioactive de mare activitate;

Perimetrele de ameliorare - areale de terenuri cu soluri grav deteriorate, precis delimitate și definite, potrivit reglementărilor legislative în vigoare, care fac sau trebuie să facă obiectul unor proiecte speciale de restaurare, reabilitare sau reconstrucție ecologică a solurilor, terenurilor și peisajului;

Perimetrele degradate - areale de terenuri ale căror soluri prezintă schimbări dăunătoare/negative în caracteristicile lor fizice, chimice sau biologice care afectează funcțiile solului și, prin aceasta, sănătatea, supraviețuirea sau activitățile oamenilor și celorlalte organisme vii;

Perimetre suspectate a fi contaminate:

a) *chimic* - sunt perimetre în care s-au desfășurat activități de depozitare a deșeurilor și/sau reziduurilor, precum și perimetrele industriale suspectate de schimbări dăunătoare asupra caracteristicilor fizice, chimice sau biologice ale solului, care duc la afectarea dăunătoare a funcțiilor solului și, respectiv, a sănătății, supraviețuirii sau activităților oamenilor și celorlalte organisme vii;

b) *Biologic:*

- terenuri pe care sunt depozitate deșeurile menajere sau zootehnice, reziduurile rezultate din industria alimentară și care au încărcătură microbiologică crescută;

- terenuri afectate de apele reziduale zootehnice, nămolurile rezultate de la stațiile de epurare;

c) *radioactiv* - areale de terenuri sau proprietăți imobiliare poluate cu substanțe radioactive, datorită diverselor activități socio-economice din cadrul ciclului combustibilului nuclear sau al altor activități de cercetare, industriale, medicale, care folosesc sau generează surse radioactive de mare activitate;

Perimetrele suspectate de degradare/ a fi afectate - areale de terenuri ale căror soluri manifestă tendințe de schimbare dăunătoare/negative în caracteristicile lor fizice, chimice sau biologice care afectează funcția solului și, prin aceasta, sănătatea, supraviețuirea sau activitățile oamenilor și celorlalte organisme vii;

Raportul privind starea de calitate a solului - documentație tehnică elaborată de specialiști în domeniul științelor pedologice, persoane fizice sau persoane juridice, care cuprinde valorile indicatorilor privind starea și calitatea solului;

Reabilitarea ecologică - proces de recreare sau refacere a unui ecosistem în urma unei regresii ecologice, de către specialiști care dirijează procesul de refacere în forma originală a structurilor și funcțiilor posedate anterior de ecosistemul dat sau grupul de ecosisteme;

Reabilitarea terenurilor degradate - lucrări de refacere a terenurilor afectate de eroziune, stabilite în funcție de cauzele care au condus la apariția și desfășurarea proceselor de eroziune;

Reconstrucția ecologică - proces de reconstruire a unui nou tip de ecosistem ecologic după distrugere și/sau retrogresiunea ecologică a altuia;

Reconstrucția eco-pedologică a terenurilor degradate - ansamblul lucrărilor efectuate în vederea aducerii unui teren afectat, după remedierea acestuia, cât mai aproape de starea naturală;

Recuperarea ecologică - stimularea proceselor spontane/regenerării naturale, desfășurarea lor în cadrul și conform legiților naturale, care se desfășoară lent, implică prezența obligatorie a unor fragmente ale ecosistemelor existente anterior și nu necesită din partea oamenilor decât cheltuieli minime cu un consum energetic redus;

Refacerea ecologică a terenurilor contaminate - ansamblul măsurilor de curățire, remediere, reconstrucție ecologică;

Regenerarea naturală - proces de redresare ecologică a cărui desfășurare se petrece fără intervenția omului (care durează minimum 2-3 ani, dar cel mai adesea peste 20 de ani), dacă desfășurarea sa are loc în condiții normale, naturale, de refacere a structurilor și funcțiilor unui ecosistem afectat de cauze naturale sau antropice;

Remediarea ecologică - proces de vindecare a unor sisteme ecologice afectate grav de impact natural și antropoc folosind, în mod deliberat, un complex de mijloace fizice, chimice și biologice;

Remediarea terenurilor degradate:

a) eliminarea sau reducerea cauzelor și a efectelor dăunătoare asupra terenurilor/solului;

b) prevenirea sau reducerea migrării poluanților fără eliminarea poluanților înșiși, respectiv asigurarea măsurilor de limitare a poluării solului și a celorlalte elemente ale mediului;

c) eliminarea sau reducerea schimbărilor dăunătoare asupra caracteristicilor fizice, chimice sau biologice ale solului;

d) restabilirea funcțiilor solului corespunzător cu cerințele necesare asigurării utilizării durabile a solului;

Restaurarea ecologică - proces care constă în desfășurarea unor procese naturale sau dirijate de om, procese care vizează eliminarea consecințelor negative ale proceselor de retrogresiune ecologică și de refacere a funcționalității ecosistemelor în curs de degradare. Restaurarea ecologică îmbracă diferite forme: regenerarea naturală, recuperarea ecologică, reabilitarea ecologică, reconstrucția ecologică, remediarea ecologică, construcția ecologică. Activități de restaurare ecologică a mediului sunt: reîmpădurirea, refacerea terenurilor degradate (stoparea eroziunii, refacerea terenurilor afectate de lucrări de construire a căilor de comunicație afectate de lucrări hidrotehnice, refacerea terenurilor în locul carierelor și terenurilor afectate de exploatarea petrolieră), recopertările cu vegetație, refacerea bonității terenurilor, biosolubilizarea unor metale grele din minereul sărac sau steril, introducerea de noi specii de plante sau de animale;

Restaurarea terenurilor degradate - ansamblul măsurilor de restaurare a echilibrului ecologic prin lucrări de reabilitare, remediere, reconstrucție eco-pedologică a terenurilor degradate;

Restricțiile de utilizare/limitări de folosință sau stabilirea unor condiții în care pot fi utilizate terenurile - măsurile care previn deteriorarea caracteristicilor fizice, chimice sau biologice ale solului în scopul menținerii în folosință durabilă a acestuia;

Retrogresiunea ecologică - înrăutățirea structurală și funcțională a stării ecosistemelor în urma unor impacte negative, provocate de cauze naturale sau artificiale/antropice;

Riscul major - probabilitatea apariției imediate sau neîntârziată a unor pericole grave asupra sănătății oamenilor și/sau a mediului;

Riscul natural – probabilitatea ca un anumit efect negativ al unui fenomen natural să se producă într-o anumită perioadă de timp în anumite condiții;

Schimbarea dăunătoare solului – schimbarea care produce efecte periculoase și prejudiciabile asupra funcțiilor solului;

Schimbarea dăunătoare pentru sol – efectele dăunătoare sau nedorite ale diverselor impacturi asupra funcțiilor solului, capabile să provoace riscuri, pericole, dezavantaje sau neplăceri apreciabile pentru societate; perimetrele suspectate de vreo afectare, terenurile suspecte de schimbări dăunătoare pentru calitatea solului;

Sistemul național de monitorizare a calității solurilor – sistemul național de supraveghere, evaluare, prognoză, avertizare și intervenție operativă cu privire la starea calității solurilor agricole și silvice;

Spațiul rural - zona aparținând comunelor, precum și zona periurbană a orașelor sau municipiilor, în care se desfășoară activități economice și sociale, cu respectarea prevederilor legislației în vigoare, activități încadrate în următoarele domenii economice:

a) producție agricolă și/sau zootehnică, silvică, de pescuit și acvacultură;

b) procesarea industrială a produselor agricole, silvice, piscicole și de acvacultură, precum și activități meșteșugărești, artizanale și de mică industrie;

c) servicii de turism și de agrement rural;

Solul - stratul superior al crustei terestre, compus din particule minerale, materie organică, apă, aer și organisme vii; este interfața dintre pământ/suprafața uscatului Terrei, aer și apă și găzduiește cea mai mare parte a biosferei; corpul (sistem) natural dinamic alcătuit din compuși solizi minerali și organici, apă, aer și organisme vii, care reprezintă un mediu pentru dezvoltarea plantelor;

Studiul eco-pedologic - efectuarea de analize, cercetarea calității solului și menținerea/exercitarea funcțiilor solului finalizată prin întocmirea unei documentații tehnice eco-pedologice pentru un anume teren/perimetru pe care s-a desfășurat, se desfășoară sau se va desfășura o activitate agricolă, zootehnică ori silvică cu impact asupra solului;

Titlul valabil – document care stabilește dreptul de proprietate al unei persoane asupra terenului;

Utilizarea durabilă – folosirea resurselor regenerabile într-un mod și o rată care să asigure aceleași resurse generațiilor viitoare;

Utilizatorul de teren – persoana fizică sau persoana juridică care deține și/sau utilizează un teren, în baza unui act încheiat în forma autentică. În acest caz, proprietarul își rezervă dreptul de a certifica anual modul de folosință a terenului și de a-și da acordul cu privire la folosința terenului, iar utilizatorul are obligația de a comunica proprietarului intenția sa cu privire la modul de utilizare a terenului;

Zonele de risc natural – arealul expus unui risc natural, delimitat în suprafață și în adâncime.